

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 20 JANVIER 1920.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

tendant à la constitution d'une commission chargée de l'étude
de la question des langues.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESSIEURS,

Le Gouvernement estime le moment venu de donner suite au projet qu'il a formulé à diverses reprises et, notamment, dans sa déclaration du 16 décembre, en proposant à la Chambre de constituer une Commission parlementaire chargée d'étudier les problèmes que soulève la question des langues et de préparer des solutions.

La Commission comprendrait 21 membres, tous choisis dans cette assemblée. Elle serait composée de manière à représenter, suivant une proportion équitable, les diverses fractions politiques et linguistiques de la Chambre. Chacune des fractions politiques de cette assemblée proposerait au bureau ses candidats, dont la désignation définitive pourrait faire l'objet d'une discussion en séance publique et serait ratifiée par un vote.

La Commission serait créée pour une durée indéterminée et il ne serait mis fin à ses travaux que par une décision de la Chambre.

La mission de cette Commission serait la suivante.

Elle étudierait, d'initiative ou sur décision de la Chambre, toutes questions politiques ou administratives, toutes questions touchant à l'organisation et au fonctionnement de l'enseignement, de l'armée et du pouvoir judiciaire, intéressant l'emploi des deux langues nationales.

La Commission fera à la Chambre toutes propositions qu'elle jugera utiles. Elle fera rapport sur toutes questions que la Chambre décidera de lui soumettre.

Dans la pensée du Gouvernement, les difficultés d'ordre linguistique ne constituent pas un problème unique, dont la solution puisse être exprimée en une formule simple. Ces difficultés sont diverses et complexes parce qu'elles touchent à tous les aspects de la vie nationale dans ses formes multiples. Il y a non pas une question mais des questions des langues.

D'autre part, il importe de ne point retarder les solutions.

Il est donc désirable que, tout en travaillant avec esprit de suite et en obéissant, comme à une idée directrice, au désir de donner satisfaction à toutes les aspirations légitimes dans le cadre de l'unité nationale, la Commission n'attende pas, pour soumettre à la Chambre ses propositions et rapports, d'avoir terminé l'ensemble de ses travaux. Dès qu'elle aura pu se prononcer sur une question susceptible d'être isolée en vue d'une solution particulière, la Commission fera connaître sa proposition ou déposera son rapport.

Je crois, Messieurs, que ce programme recevra l'adhésion de la Chambre. Il ne préjuge d'aucune solution. Il laisse tous les groupes intéressés libres de défendre leurs idées, dans la mesure de leur influence au sein de cette assemblée. Il n'engage la Chambre que sur un seul point : la nécessité de résoudre complètement et rapidement ces problèmes qui pèsent sur toute notre vie nationale. Sur ce point, nous sommes tous d'accord.

Je forme, avec confiance, le vœu de voir la Commission, constituée en vertu d'un accord unanime, entreprendre et, prochainement, terminer ses travaux dans un esprit de calme, de tolérance réciproque, avec la ferme volonté de faire œuvre durable parce que juste et vraiment nationale.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION.

La Chambre décide de constituer une commission chargée de l'étude des problèmes que soulève la question des langues et d'en préparer les solutions.

La Commission sera composée de 21 membres, tous membres de la Chambre, et qui seront proposés par le bureau après entente avec les divers groupes. Leur nomination fera l'objet d'un vote.

La Commission fera à la Chambre toutes propositions qu'elle jugera utiles. Elle fera rapport sur toutes questions que la Chambre lui soumettra et, notamment, sur les projets de loi que la Chambre décidera de lui renvoyer.

Le Ministre des Finances,

LEON DELACROIX.

(1)

(N° 53)

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 20 JANUARI 1920.

VOORSTEL

**tot instelling eener Commissie belast met de studie van
het taalvraagstuk.**

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

De Regeering acht het oogenblik gekomen om gevolg te geven aan het voornemen, dat zij herhaaldelijk te kennen gaf, namelijk in hare verklaring van 16 December, toen zij aan de Kamer voorstelde eene Parlementaire Commissie in te stellen, belast met de studie der vraagstukken, welke de taalquaestie opwerpt, en de oplossing daarvan voor te bereiden.

De Commissie zou bestaan uit 21 leden, allen gekozen uit deze vergadering. Zij zou derwijze zijn samengesteld dat zij, naar eene redelijke verhouding, de verschillende taalgroepen en partijen der Kamer zou omvatten. Elke politieke groep dezer Kamer zou aan het bureel hare kandidaten voorstellen; de bepaalde aanwijzing zou in openbare vergadering behandeld en door eene stemming bekrachtigd worden.

De Commissie zou ingesteld worden voor een onbepaalden duur en alleen eene beslissing van de Kamer zou een einde stellen aan hare werkzaamheden.

De taak van deze Commissie zou de volgende zijn :

Zij zou, uit eigen beweging of volgens beslissing van de Kamer, overgaan tot het onderzoek van alle vraagstukken van politieken of bestuurlijken aard, van alle vraagstukken rakende de inrichting en de werking van het onderwijs, van het leger en van de rechterlijke macht, waarbij het gebruik der twee landstalen belang oplevert.

De Commissie zal alle voorstellen, welke zij nuttig achten zal, aan de Kamer voorleggen. Zij zal verslag uitbrengen over alle vraagstukken, waarvan het onderzoek haar door de Kamer wordt opgedragen.

Naar de meening van de Regeering maken de bezwaren op taalgebied niet een eenig vraagstuk uit. waarvan de oplossing in eene eenvoudige formule kan worden uitgedrukt. Deze bezwaren zijn ingewikkeld en van velerlei aard, omdat zij al de zijden van het leven der natie in hare verschillende vormen raken. Er bestaat niet één taalvraagstuk, er bestaan taalvraagstukken.

Anderdeels is het van belang dat de oplossingen niet achterwege blijven.

Wenschelijk is het dus, dat de Commissie, ofschoon hare werking met standvastigheid richtende naar het verlangen — als naar eene leidende gedachte — om voldoening te schenken aan al de rechtmatige verzuchtingen in het kader van 's lands eenheid, de voltooiing van al hare werkzaamheden niet afwachte om hare voorstellen en verslagen aan de Kamer te onderwerpen. Zoodra zij zal kunnen uitspraak doen over een vraagstuk dat op zich zelf zou kunnen beschouwd worden voor eene afzonderlijke oplossing, zal de Commissie haar voorstel doen kennen of een verslag indienen.

Ik denk, Mijne Heeren, dat dit programma de goedkeuring der Kamer zal wegdragen. Het stelt geene enkele oplossing voorop. Het laat alle belanghebbende groepen vrij hunne gedachten te verdedigen, naar verhouding van hun sterkte in deze vergadering. Het verbindt de Kamer slechts op één punt : de noodzakelijkheid eene volledige en spoedige oplossing dezer vraagstukken te vinden, die op heel ons nationaal leven drukken. Op dit punt zijn wij het allen eens.

Vol vertrouwen spreek ik den wensch uit, dat de Commissie, in onderling overleg samengesteld, hare werkzaamheden zal aanvatten en weldra voltooien in een geest van kalmte, van wederzijdsche verdraagzaamheid, met den vasten wil een werk tot stand te brengen, dat duurzaam is, omdat het rechtvaardig en waarlijk nationaal zal zijn.

VOORGESTELD BESLUIT.

De Kamer beslist eene Commissie in te stellen, belast met de studie der vraagstukken, die de taalquæstie opwerpt, en met de voorbereiding der oplossingen.

De Commissie zal samengesteld zijn uit 21 leden, allen leden der Kamer, en die door het Bureau zullen voorgesteld worden na overleg met de verschillende groepen. Over hunne benoeming zal eene stemming plaats vinden.

De Commissie zal aan de Kamer alle voorstellen voorleggen, welke zij nuttig oordeelt. Zij zal verslag uitbrengen over alle vraagstukken die de Kamer haar zal onderwerpen, en, namelijk, over de wetsvoorstellen die de Kamer beslissen zal aan haar te verwijzen.

De Minister van Financiën,

LÉON DELACROIX.
